İdil Deniz Bakır:

Oda Benim Ailem Gibidir

Merhaba önce seni tanıyalım?

- Merhaba, ben İdil Deniz Bakır. Bahçeşehir Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü'ne 2016 girişliyim, 2. sınıftayım. Bizde bölüm seçmeleri 3. Sınıfta yapılıyor. Ama bu seneki derslerimin ağırlığı elektronik.

Neden bu bölüm, neden mühendislik?

Bence dünyaya faydalı olabileceğim iki alan, ya mühendislik ya da sağlık diye düşünüyorum. Bende sağlıkçı olacak kadar sabır ve şefkat olmadığını düşünüyorum. Aynı zamanda sayısalcıyım. Seviyorum teknik konuları; bilgisayar olsun, yazılım olsun... Ama mühendislik seçmemdeki en büyük etmen babamdır. Ben ne zaman mühendis olacağım desem, babam hep "o zaman elektrik mühendisi ol" derdi. Hem annemden dolayı hem babam elektrik mühendisliği eğitimi temel bir bölüm hem de mezun olunca rahat iş bulursun derdi. Mühendislik okursan, elektrik, makine, inşaat ya da bilgisayar oku dedi. Ben de sadece elektrik ve makine yazmıştım ama ilk tercihim elektrik mühendisliği olduğu için bu bölüme girdim.

Peki dersler başlayınca iyi ki bu bölümü seçmişim dedin mi?

- Tabi ki demedim. Çünkü birden bire çok üst düzeyde matematikle karşılaşınca biraz zorlandım açıkçası ama şimdi toparladım. Aslında Fen lisesinde okuduğum için bir matematik öğretmeni kadar matematik bilgim vardı ve çok hazırdım ama burada karşılaştığım matematik düzeyi beni şok etti ilk başta. Sonra ayak uydurdum düzeye.

Peki öğrenci profili nasıl?

- Mühendislik bölümü öğrencileri çok. Sınıf arkadaşlarım çok iyi, Ağırlıklı olarak erkek öğrencilerin olduğu bir bölüm bizimki. Oranımız 77'ye 6 gibi. Arkadaşlarımdan memnunum. Bölümde 6-7 kişilik bir grubumuz var. Daha çok onlarla birlikteyiz.

Biz sözelciler için sayısalcılar biraz -nasıl desem- asosyal olur, içe kapanık filan doğru mu bu?

- Hayır, kesinlikle doğru değil. Sayısalcılar da hep teknik konulara yoğunlaşıp nem de gündemi takip edebilirler, gündelik yaşamın içinde bulunabilirler. İnsan hem sayısalcı olup hem de sosyal hayatın içinde yer alabilir. Bu biraz insanın zaman ve ilgi alanını düzenlemesiyle ilgili bir şey. Çok yönlü olmakla ilgili bir durum bu. Sayısalcılar ve biraz inek öğrencidir bu doğru, örneğin ben sınavlardan önce hiçbir şeyle ilgilenmem, o dönemde kimse bana ulaşamaz, deli gibi ders çalışırım ama üniversite hayatını da bir kere yaşayacağız ve bunun da tadını çıkarmak gerek.

Peki Odayla ilişkine gelelim. EMO İstanbul Şubeyle nasıl ilişkilendin?

- Odayla ilişkilerim faal olarak bu sene başladı. Ama üniversiteden önce de Odanın yöneticilerinin bir çoğunu annem ve babam nedeniyle tanırdım. Çocukken odanın etkinliklerine, pikniklerine giderdim. Onların omuzlarına, kucaklarına çıkardım. Hala o dönemden kalma birçok fotoğrafım vardır. Annem odanın yöneticisi ve çalışanı iken elektrik sektörüne ilişkin birçok faaliyette bulunmuş devrimci bir aydın bir insandı ama ben onu henüz 17 aylıkken kaybettim. Annemin* daha önce Oda çalışanı ve yönetici olması, babamın aktif bir üye

K. Tülin Aydın Bakır, 1999 yılında amansız bir hastalık sonucu kaybettiğimiz, Şubemizde Yönetim Kurulu üyeliği yapmış ve Oda çalışmalarında büyük emeği olan üyemizdi.

olması nedeniyle Oda benim ailem gibidir. Daha bacak kadarken babamla Odanın önünde çekilmiş fotoğraflarım var.

Ama odayla gerçek anlamda ilişkim üniversiteyi kazanıp mühendis adayı olmamla başladı. Aslında bu yaşa kadar EMO-Genç oluşumu diye bir şeyden haberim yoktu. EMO-Genç çalışması maalesef çok duyulmamış, bilinmeyen bir şeydi. Onun için öncelikle odanın isteği doğrultusunda okulumuzdaki EMO-Genç çalışmalarına giriştim. EMO-Genç'e mümkün olabildiğince üye topladım. Her hafta odaya gelerek birlikte toplantılar yapmaya başladık.

Peki öğrencileri EMO-Genç'e çağırmak için nasıl bir yol izliyorsun?

- Ben IEEE* üyesiyim (The Institute of Electrical and Electronics Engineers - Elektrik ve Elektronik Mühendisleri Enstitüsü). IEEE dünyanın en büyük öğrenci kuruluşudur. Mühendisliğin her dalıyla ilgilenir: Computer Science, Engineering Management, Women in Engineering, Robotics and Automation Society, Power & Energy Society 5 farklı dal bütün mühendislikleri kapsar. Ve ben bu mühendisliklerin okulumuzdaki WE (Woman Engineering) kolu başkanıyım. Benim zaten 700'e yakın üye kitlem var. Kendim de yönetimde olduğum için. Oradan insanlara söylüyorum, kendi yönetim kuruluma söylüyorum. Bunun dışındaki okuldaki her etkinlikte Odamızın ismini duyurmaya çalışıyoruz. Hatta 25 Ekim'de üçüncüsü yapacağımız ve 400'den fazla katılımcının yer alacağı Mühendis Kafası etkinliğine Erol Celepsoy'u davet ediyoruz. Bu etkinliğe ASELSAN'ın CEO'su geliyor, Turkcel'den ve yabancı mühendislik kuruluşlarından yöneticiler geliyor. Biz burada EMO'nun da temsil edilmesini istedik ve programa koyduk.

Peki bir de şunu sorayım. Sen doğal olarak Odanın içinde büyümüşsün ve bir yabancılık çekmiyorsun. Ama diğer öğrencilerin gözünden bakarsak üniversiteden öğrenciler açısından Oda nasıl görünüyor?

- Açık söylemek gerekirse, öğrenciler arasında, etraflarında belirli bir seviyeye gelmiş, bir biçimde odayla ilişkilenmiş biri olmayan bir öğrenci Odanın ismini bile bilmez. Maalesef öğrenciler arasında, Oda dediğinde öyle bir şey var mı diye sorunlar var. Bu durum beni çok şaşırttı ilk başta. Bu mesleği seçmiş bir öğrencinin mühendis odalarından haberdar olmaması bana hep çok tuhaf gelmiştir. Çünkü benim bildiğim kadarıyla her mühendisliğin Odasının olması ve her mühendisin de Oda üyesi olma zorunluluğu var. Ben bu bilgisizliği, Odanın çalışmalarının yetersizliğine yormuyorum, günümüz öğrencileri o kadar durumdan bihaberler ki böyle

şeyleri öğrenmiyorlar diye düşünüyorum. Şimdiki gençler öyle fanusun içinde yaşıyorlar ki, Şeyma Şubaşı'nın programlarını izleyip, Aleyna Tilki dinliyorlar ki, maalesef Odaya sıra gelemiyor.

Evet, gençler, biraz oluşturulan koşullar nedeniyle bu duruma getirildiler diyelim. Peki bu fanusu kırmak için odaların ne yapması lazım?

- Öncelikle EMO'yla ilişkili olan EMO-Genç'e üye olan öğrencilerin hareket ettirilmesi lazım. Üniversitelerdeki EMO-Genç üyelerinin etkinlikler, paneller düzenlemesi lazım öğrencilere ulaşmak için. Oda yöneticilerinin bu etkinliklere çağrılması lazım. Yöneticilerin gelip kendilerini, çalışmalarını aktarması lazım. Öğrenci dergilerinde, web sitelerinde yer alması lazım oda çalışmalarının. Üniversitelerde EMO-Genç temsilcilerinin seçilmesi lazım. Onlarla birlikte çalışma yapılması lazım. Bizim okul 18 yıllık bir vakıf üniversitesi ve kısa bir çalışmayla etkinliklerimize yüzlerce öğrenci gelebiliyor. Ama bir İTÜ'de Bir Yıldız'da böyle etkinliklerin olmaması çok üzücü. İlk elden mesela okul kulüpleriyle, IEEE başkanlarıyla iletişime geçilebilir. Etkinlikler düzenlemesi gerekir. Okullardaki EMO-Genç temsilcilerinin motive edilmesi gerekir. Bu temsilcilerin yönlendirilmesi gerek. Her okulda öğrencilerin kendi etkinliklerini yapabilmesinin zeminini yaratmak gerek. Bu etkinliklerde mutlaka sertifika vermek gerek. Okul temsilcilerini biraraya toplayıp belki bir EMO-Genç yürütme kurulu oluşturmak ve bu kurul aracılığıyla etkinlikleri yaygınlaştırmak gerek. Her okul etkinliğinde Odanın standını açmak görünür olmasını sağlayacaktır Odanın. Mesela TESİD böyle yaptı. Okullardan seçtiği temsilcilerle 5 kişilik bir yürütme kurulu oluşturarak okullarda etkinlikler düzenlemeye başladı. Bunu neden EMO da yapmasın?

(*) IEEE, elektrik, elektronik, bilgisayar, otomasyon, telekomünikasyon ve diğer birçok alanda, mühendislik teori ve uygulamalarının gelişimi için çalışan, kar amacı olmayan, dünyanın önde gelen teknik organizasyonudur.